

**Falešné společenstvo
Fëanor a jeho synové**

Verze: 24. 1. 2010

Poprvé provedeno na TolkienConu 2010

Oznaen autor

- BS — Blanka Salmonová (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- FB — Filip Burian (Laeg)
- JDK — Jakub „Drak“ Kočí
- JŽ — Jitka Žídková
- KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
- MK — Michal Kára (Lemming)
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- PŽ — Petr Židek
- SS — Slávka Stehlíková (Lia)

Plátno z Valinoru

A Emi A Emi H A Emi

předehra Já ze - mře - la jsem dřív, než
chtě - la ži - vot dát, přec

A Emi H A Emi

svět - lo o - či mých tma po - zře - - la, dří - ve, než Ná - mo Pán mě
svůj si za - cho - vat, teď sí - lu mou má Fě - a - nor, můj syn, mě

Dmi A 1. Dmi 2. Dmi

v sí - ních u - ví - tal, jsem ze - mře - - la. Já zů - sta - - nou.

Dmi A 2 Dmi G Dmi C

recitativ

Ref: Teď Vai - ře je mou pa - ní, a z je - jí

A A7 G Dmi Cmi A A7

mi - los - ti smím či - ny dě - tí Nol - dor, lás - ky i pod - los - ti do

A Dmi C A A7 A

go - be - lí - nu vplé - tat, pý - chu a po - ká - ní; den po dni ros - te

Dmi A Dmi A Emi F#mi G A

vý - jev, do Ar - dy sko - ná - ní. *mezihra*

první část

předehra

Já zemřela jsem dřív,
než světlo očí mých
tma pozřela,
dřív, než Námo Pán
mě v síních uvítal,
jsem zemřela.

Já chtěla život dát,
přec svůj si zachovat,
teď sílu mou
má Fëanor, můj syn,
mě z žití zbyl jen stín,
vzpomínky zůstanou.

Recitativ: Finwë, nežádám odpuštění,
co stalo se pak, má vůle není.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Hle, první ze všech scén:
Tichý je Lórien,
Finwë a žal.
U výhně Fëanor
tepe svůj hněv a vzdor,
co vykoval?

Indis z Vanyar,
druhé z mládí jar,
Finwë a smích –
dva synky v náručí,
Fëanor odkráčí;
konec her poledních.

Recitativ: Žádám jen o soucit pro syna,
ať jeho hvězda září, když moje zhasíná.

Ref:

mezihra

Moudrá Nerdanel
chápe, co by chtěl:
čin ze snění.
Co syn, to palantír,
ať sedmero dá mír
naplnění.

Melkor zbaven pout
Fëanor touží skout
Dvou stromů svit.
Zasetý je svár
bratrské lásky zmar,
smír nelze obnovit.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
až uhasne, je pozdě litovat.

druhá část

předehra

Zde pavouk plive jed,
tma pohltila svět,
i druhou stromů tvář.
Finwë umírá
a Melkor v ruce má
silmarilů zář.

Fëanor proklíná
svět Valar, vše, co zná:
„Všichni jste jeden rod!
Melkora potrestám,
klenoty vydá nám,
ať jsem či nejsem vhod.“

Recitativ: Sílu vložíš-li do díla
a ono zemře, tvá duše skomírá.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Sedmice přísahá,
že dostihne vraha,
vzbudí Sudby stín.
Že Fingolfin dal slib,
jde v sledu bratra chyb,
lid Noldor půjde s ním.

Lid Teleri má žal,
že lodě nevydal;
vraždění a strach.
Pak Mandos vyřkne soud:
„Vám nelze spočinout!
Kdo z vás není vrah?“

Recitativ: Kdo dá slib, co nelze vyplnit,
dál musí, i když nenalezne klid.

Ref:

mezihra

Fëanor koráby
v Losgaru potápí,
zradí druhý sled.
Fingolfin věří dál
v klamavý ideál:
„Zdoláme sních a led.“

Pod hvězdnou oblohou
zlé šiky skřetů řvou,
Fëanor se jen smál.
Obklíčen, poraněn,
umírá on i sen
a popel vítr vál.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
když uhasl, je pozdě litovat.

Chůvičky aneb Když jsme byli malí

D G A D D

Když byl Maedh-ros ješ - tě ma - lý sí - lu měl a od - va - hu, O - ro - mě jel
dě - deč - ko - vu ko - vad - li - nu pouš - těl do - lů ze sva - hu.

G A D G

zrov - na ko - lem, prý měl tro - chu u - pi - to, Nahar ho sho - dil, ko - vad - li - na

A D D G D G A

tre - fi - la mu ko - py - to. *Ref:* Když jsme by - li ma - lí rá - di jsme si
o - tec nás vzal ho - lí, že jsme sot - va

D A D A D A D

hrá - li, všech se - dm to slíz - lo, svě - do - mí ho hryz - lo, a - by za - se
stá - li; stál pak kvů - li preven - ci v ku - chy - ni na kreden - ci, když se do něj

G D A D G A D

na - šel mír, vy - ro - bil si pa - lan - tír; Když jsme by - li ma - lí.
za - hle - děl, kdo co dě - lá hned vě - děl.

Když byl Maedhros ještě malý
sílu měl a odvahou,
dědečkovi kovadlinu
pouštěl dolů ze svahu.
Oromě jel zrovna kolem,
prý měl trochu upito,
Nahar ho shodil, kovadlina
trefila mu kopyto.

Ref: Když jsme byli malí
rádi jsme si hráli,
otec nás vzal holí,
že jsme sotva stáli;
všech sedm to slízlo,
svědomí ho hryzlo,
aby zase našel mír,
vyrobil si palantír;
stál pak kvůli prevenci
v kuchyni na kredenci,
když se do něj zahleděl,
kdo co dělá hned věděl.

Když byl Maglor ještě malý
sotva svlékl povijan,
brnkal, třískal na vše kolem,
ječel jako paviján.

Nikdo neví, kde ho sebral;
aby harfě zlepšil hlas
místo strun v ní natahal si
vytržený Vardy vlas.

Ref:

Celegorm, už když byl malý,
trávil volno na lovu,
zkoušel všechno, luk a šípy,
laso, prak i podkovu.
Zklamán, vržena že sama
podkova se nevrací,
přidal pružinu; se divil
proč mu hlava krvácí.

Ref:

I Caranthir, když byl malý
trávil lovem volný čas,
pasti, sítě, propadliště,
kořist udolají snáz.
Náš bratránek Finrod přišel
ke stromu, kde chtěl si číst,
proč teď visí hlavou dolů
za kotník, si není jist.

Ref:

Curufin už když byl malý
zajímal se o holky,
naše malé sestřenice
nedělaly okolky.
Hráli zrovna na fanty, když
Finwë přistih' trojičku,
Galadriel přišla o cop,
Aredhel o spodničku.

Ref:

Amrod, Amras, však to znáte,
s dvojčaty je vždycky kříž,
v rozletu je nezastaví
zákaz, rákoska ni mříž.
Thorondor, zda létat může
pro křídla či pro peří
– přepadli ho, oškubali –
snadný pokus prověří.

Ref:

Dovětek: Když jsme byli malí.

Maglor

A C G

Jak to dnes-ka Mag-lo - ro - vi slu - ší, má dnes ob-zvláš - tě špi - ča - té

C F G

u - ši, když lad-ným kro-kem Ti - ri - o - nem krá - cí, co se dí - vek

C **B** C

za ním na - o - tá - cí. Do-kon - ce jed-nou hrál mi pod bal - kó - nem

G C

v za-hra-dách u do-mu mé-ho ot - ce, i vů - ně kvě - tin za-chvě - la se

G C **C** C

je - ho tó - nem, já bez meš-ká - ní při-běh - la jsem krot-ce. Po - hla - dil

G C F **D** C

mi vla - sy, po - lí - bil mi dlaň, Jsem si jis - tá,
při - pa - dám si

G C

že už ne-jsem ma - lá,
na ci - ty dost zra - lá,
do-kon - ce mám i vlast - ní - ho po - ní - ka,
chy - ba Fě - a - no - rejs - ké - ho sla - ví - ka.

(A) Jak to dneska Maglorovi sluší,
má dnes obzvláště špičaté uši,
když ladným krokem Tirionem kráčí,
co se dívek za ním naotáčí.

(A) Ve vlasech nosívá rudou růži
a má po mamince hebkou kůži,
nejzazší komnaty srdce odmyká
píseň Fëanorejského slavíka.

(B) Dokonce jednou hrál mi pod balkónem
v zahradách u domu mého otce,
i vůně květin zachvěla se jeho tónem,
já bez meškání příběhla jsem krotce.

(B) Dokonce...

(C) Pohládl mi vlasy,
políbil mi dlaň,
Recitativ: a řekl: „Mladá dámo, měla už byste jít spát asi.“
Ač milujiho, pro ta slova zlobím se teď naň.

(D) Jsem si jistá, že už nejsem malá,
dokonce mám i vlastního poníka,
připadám si na city dost zralá,
nu, chyba Fëanorejského slavíka.

(D) Máme dosti času, než se skončí svět,
ještě vyrostu a kdoví, co se může stát,
uvidíme za sto nebo dvě stě let,
zdalepak mě pošle zase brzo spát,
zdalepak mě pošle zase brzo spát.

Hostina na Taniquetilu

C předehra

Pojď-me zpí-vat, pojd'-me tan-čit k E - ru - o - vě chvá - le, při - stup blíž a na - plň číš, vždyť

bu - de ta - dy stá - le hoj - nost jíd - la, hoj - nost pi - tí, Ya - van - ni - ných da - rů, pojd' s ná - mi hrát a pře - staň dbát všech

ma - li - cher - ných svá - rů, ve - se - lím a tan - cem, pís - ní E - ru - o - vi dí - ky vzdát!

B

Jak při - slí - bil jsem, či - ním. Pro - pouš - tím tě. Z ni - če - ho ne - vi - ním bra - tra své - ho.

Byť po - lo - vi - nou kr - ví, ce - lým srd - cem já na - zý - vám tě brat - rem a svým vůd - cem.

F mezihra

Pojď s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech ma-li-cher-ných svá-rů, s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech
Sly-ším tě, jak pra-víš.

ma - li-cher-ných svá-rů.
Staň se.

Předehra

Sbor:

(A1) Pojdme zpívat, pojdme tančit
k Eruově chvále,
přístup blíž a naplň číš,
vždyť bude tady stále
hojnost jídla, hojnost pití,
Yavanniných darů,
pojď s námi hrát a přestaň dbát
všech malicherných svárů,
veselím a tancem, písní
Eruovi díky vzdát!

Fingolfin:

(B) Jak přislíbil jsem, činím.
Propouštím tě.
Z ničeho neviním
bratra svého.
Byť polovinou krví,
celým srdcem
já nazývám tě bratrem
a svým vůdcem.

Mezihra

Sbor (tiše):

(A2) Pojd s námi hrát a přestaň dbát
všech malicherných svárů,
s námi hrát a přestaň dbát
všech malicherných svárů.

Fëanor: Slyším tě jak pravíš.
Staň se.

Sbor:

(A1) Pojdme zpívat, pojdme tančit
k Eruově chvále,
přístup blíž a naplň číš,
vždyť bude tady stále
hojnost jídla, hojnost pití,
Yavanniných darů,
pojď s námi hrát a přestaň dbát
všech malicherných svárů,
veselím a tancem, písní
Eruovi díky vzdát!

Dohra

Ungoliant a Melkor

Un - go - li - ant prý tka - la síť na jih od ze - mě Va - li - nor, poušť A - va - thar o -
 be - tka - la tmou od ob - zo - ru po ob - zor. Mel - kor když při - šel k ní, v ní
 tem - né váš - ně pod - ní - til, po ja - su lač - nět za - ča - la, co Bla - že - nou říš o - sví -
 til. *Ref:* Smíš pít, smíš, už svět - lo u - mí - rá, smíš pít,
 smíš, jak pří - liv při - jde tma. Smíš pít, smíš, ta zla - tá zář je
 tvá: ni - kdy už ne - spat - ří ji svět.

Ungoliant prý tkala síť
 na jih od země Valinor,
 poušť Avathar obetkala
 tmou od obzoru po obzor.
 Melkor když přišel k ní,
 v ní temné vášně podnítil,
 po jasu lačnět začala,
 co Blaženou říš osvítil.

Ref: Smíš pít, smíš, už světlo umírá,
 smíš pít, smíš, jak příliv přijde tma.
 Smíš pít, smíš, ta zlatá zář je tvá:
 nikdy už nespátí ji svět.

Ungoliant pak utkala
 pláště z temnoty kolem obou
 a přehlédnout se vydala
 Amanskou zemi úrodnou.
 Melkor ji svedl rád,
 do krajin světla vkročil s ní,
 když Valar zanedbali stráž
 v noc změnilo se míšení.

Ref:

Ungoliant přiložila
 zuby ke kmenům raněným,

tak světlo zcela vysála
 a změnila se v dusný dým.
 Melkor pak udeřil
 do stříbra kopím, do zlata;
 když světlo z kádí vypila,
 hle, vzrostla zlobou bohatá.

Ref:

Ungoliant se vztyčila
 jak kruté noci dravý spár,
 tma planoucí se rozlila:
 oči oslepující žár.
 Melkor pak klenoty
 ze síní Formenosu vzal
 a Finwého když krutě fal,
 přes Helcaraxě utíkal.

Ref:

Ungoliant pak pravila:
 „Já splnila jsem vůli tvou.
 Teď abych touhu ztišila,
 mi vydej kořist lákavou.“
 Melkor však nechtěl dát
 jí ani jeden silmaril,

jen jednu ruku napráhl;
 jas klenotů ho prozradil.

Ungoliant pak obepla
 ho hustou sítí pavučin,
 že klenoty jí odepřel
 zle ztrestala ho za ten čin.
 Melkor pak vykřikl,
 chtěl pomoc od balrogů svých,
 hor ozvěna se smísila
 s práskáním bičů plamenných.

Ref:

Ungoliant pak utekla
 do lesů země Dungortheb,
 tam s pavouky se pářila
 a tkala si síť z kleteb.
 Melkor už navždy bál
 se monstra, jež se sytí lží.
 Prý z hladu se pohltila
 ta Královna nejtemnější.

Ref:

Zlé zprávy

Ami Dmi
Ja - ké zprá - vy při - ná - ší - te, mluv - te rych - le, mluv - te hbi - tě,

Ami Dmi
ja - ké zprá - vy ne - na - dá - lé, co se sta - lo v do - mě krá - le?

Ami Dmi
Tma a zká - za, u - smr - ce - ní, hroz - něj - ší - ho skut - ku ne - ní,

Ami Dmi
o - tec můj tam za - bit le - ží, mo - hu vám jen vě - řit stě - ží.

Ami Dmi Ami
Kde jsou ny - ní sil - ma - ri - ly, což je strá - že ne - stře - ži - ly? Kde je po - klad

Dmi Ami Emi Ami
srd - ci blíz - ký? U - kra - dl jej lu - pič níz - ký.

Ami E Ami Ami G C Emi Ami
Pro - klí - nám, pro - klí - nám, čas pro - klí - nám!

Jaké zprávy přinášíte, mluvte rychle, mluvte hbitě,
jaké zprávy nenadálé, co se stalo v domě krále?

Tma a zkáza, usmrčení, hroznějšího skutku není,
otec můj tam zabít leží, mohu vám jen věřit stěží.

Kde jsou nyní silmarily, což je strážce nestřežily?
Kde je poklad srdci blížký? Ukradl jej lupič nízký.

Ref: Proklínám, proklínám, čas proklínám!

Manwë, pohleď, ruku zvedám, slova nyní těžko hledám,
temnotou zle zasažený, nářkem, strachem obklopený.

Melkor zrádný, jméno ztratil, ke světlu se neobrátil,
Nepřítelem nechť je zvaný, hledaný a potrestaný.

Morgoth Bauglir, černý Vala, neskryje jej žádná skála.
Kde se skrývá, půjdu najít, nebude mi nikdo bránit.

Ref: Proklínám, proklínám, Valmar proklínám!

Proč jsem přijel na pozvání, otce mi nic nezachrání,
Manwë kletý, tys to věděl, neřek' nic a jenom seděl.

Finwë drahý, otče milý, proč jsem tady, marním chvíli,
byl bych s tebou nebýt zrady, samé tance, pusté rady.

Jděte z cesty se svým tancem, dobrovolně budu psancem,
hledat vrahy, temné stíny, nezbaví se svojí viny.

Ref: Proklínám, proklínám, vás proklínám!
Proklínám, proklínám, všechny vás proklínám!

Konfrontace

A Emi D Emi D Emi D Emi

Mám svůj sen, že jed - nou při - jdou zá - zra - ky, mám svůj sen, že

D Emi G Emi D Emi D

ji - mi bu - dou sy - no - vé mo - ji. Při - jde den, kdy u - ká - žu se všem...

B G Emi G Emi G

Mám svo - je cí - le, mám svo - je plá - ny a dál dlou - hé chví - le už
Stře - do - zem - ské dál - ky Morgo - tha ne - skry - jí a mě če - ka - jí vál - ky, v nichž

C D **C** Emi G

sná - šet ne - hod - lám! Proč od - chá - zíš za vi - di - nou, kte - rá se ni - kdy ne - spl - ní?
jis - tě zvi - tě - zím! Nech mi as - poň do - ma sy - ny! Jen tvá pý - cha po - že - ne tě!

D A **D** Hmi Emi

Zís - kat zpát - ky sil - ma - ri - ly ne - ní ve tvých si - lách! Pro - sím, pa - ne můj, já jsem na ko - le - nou, já
Je - nom kvů - li třem ka - me - nům ne - mu - sí za - hy - nout! na - šim sy - nům dáš, když po - ve - deš je tam, kde

Hmi 1. A 2. A E

ne - chci a - bys šel, já mám tě rá - da dál! Co tě za - při - sa - hám, já tě za - při - sa - hám!
za - hy - nout mu - sí, já

E G D G D C

Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Sta - nem za - se

Snad už na - jdeš klid.

Snad se ne - spl - ní. Sta - nem za - se

1., 2. D 3. D

spo - lu na bře - zích. spo - lu na bře - zích. Bud' sbo - hem!

spo - lu na bře - zích. Bud' se mnou! spo - lu na bře - zích.

(A) *Fëanor*: Mám svůj sen,
že jednou přijdou zázraky,
mám svůj sen,
že jimi budou synové moji.
Přijde den,
kdy ukážu se všem...

(B) *Fëanor*: Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Středozezemské dálky
Morgotha neskryjí
a mě čekají války,
v nichž jistě zvítězím!

(C) *Nerdanel*: Proč odcházíš za vidinou,
která se nikdy nesplní?
Získat zpátky silmarily
není ve tvých silách!

(C) Nech mi aspoň doma syny!
Jen tvá pýcha požene tě!
Jenom kvůli třem kamenům
nemusí zahynout!

(C) *Fëanor*: Tři kameny světlem stromů
nejcennější, co mám byly,
a dědictví mého rodu
navrátit se musí!

(C) *Nerdanel*: Výprava je nebezpečná,
nebezpečný jsi sám sobě!
Fëanor: Nebuď směšná!
Nerdanel: Skončí v hrobě
vše co je ti drahé!

(D) *Nerdanel*: Prosím, pane můj,
já jsem na kolenou,
já nechci abys šel,
já mám tě ráda dál!

(D) Co našim synům dáš,
když povedeš je tam,
kde zahynout musí,
já tě zapřísahám,
já tě zapřísahám!

(B) *Fëanor*:
Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Synové jsou silní
tak, jako duby v skalách,
a naděje, co v ně vkládám,
mi jistě vyplní.

(E) *Fëanor*: Tak nech mě jít.
Nerdanel: Snad už najdeš klid.

Fëanor: Zlé znamení.

Nerdanel: Snad se nesplní.

Fëanor + Nerdanel: A stanem zase spolu na březích.

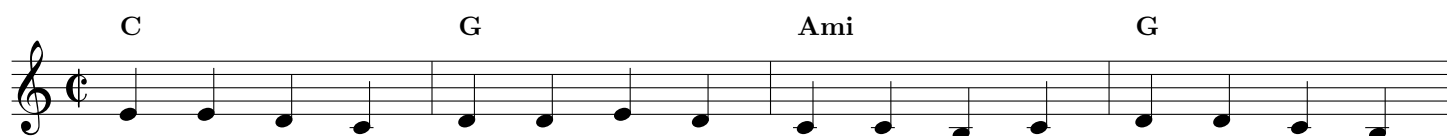
Nerdanel: Buď se mnou!

(3×E – podruhé a potřetí dvojhlas překrývaný)

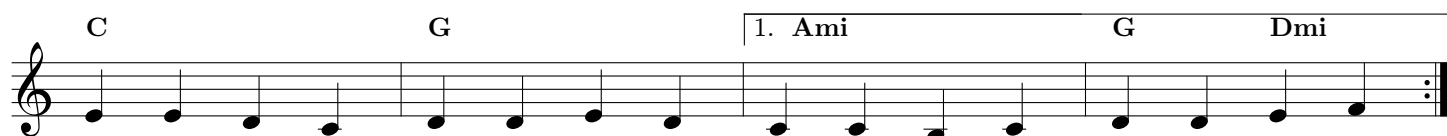
Fëanor: Buď sbohem!

(A) *Nerdanel*: Má svůj sen,
a odchází mi na věky,
má svůj sen
a s ním odejdou
synové moji...

Není cesty zpět

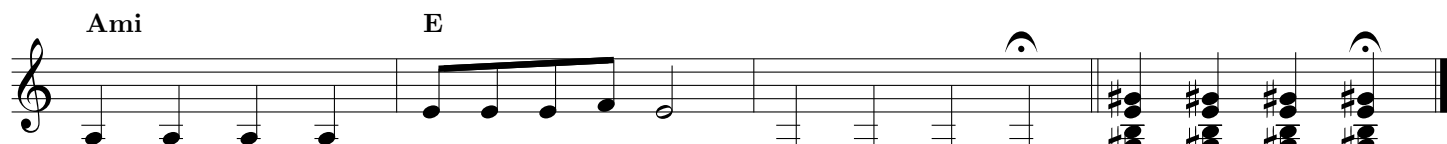
Bra - tři, slyš - te srd - ce svo - je, chce se zba - vit ne - po - ko - je,
Bra - tře, ješ - tě na - děj zbý - vá, o věr - nos - ti ať se zpí - vá,

zpí - vá, že chce zpát - ky do - mů, žít ve svět - le věč - ných stro - mů.
o od - va - ze zni - čit Zlé - ho,

slyš - me ra - děj ot - ce své - ho. *Ref:* Ne - ní ce - sty zpět, v my - sli měj - te, ne - ní ce - sty zpět,

slib mi dej - te, ne - ní ce - sty zpět, pří - sa - hej - te. Pří - sa - há - me!

Bratři, slyšte srdce svoje,
chce se zbavit nepokoje,
zpívá, že chce zpátky domů,
žít ve světle věčných stromů.

Bratře, ještě naděj zbývá,
o věrnosti ať se zpívá,
o odvaze zničit zlého,
slyšme raděj otce svého.

Ref: Není cesty zpět, v mysli mějte,
není cesty zpět, slib mi dejte,
není cesty zpět, přísahajte.

Bratři, vidím dobu temnou,
Noldor hlavy smutkem sehnou,
ať jsme jak chcem velkolepí
do plamene jdem jak slepí.

Bratře, kdo ví, co se stane,
vždyť i v nás ten plamen plane,
pochybnosti všechny stráví,
vidím otce, jak nám praví:

Ref:

Bratři, znáte Valar slávu,
jejich moudrost, vždyť jsou v právu,
vražda bližních správná není,
pojďme hledat odpuštění.

Bratře, známe jejich pýchu,
naše přání jsou jim k smíchu,
stejně už nás ztratili,
hledat půjdem silmarily.

Ref:

Přísaháme!

Olwého přesvědčení

Dmi předehra B Gmi Dmi **A1** B Dmi C

Dej-te sbo-hem ne-vol-nic - tví, stí-no-vý lid ne-smí se z nás

Dmi B Dmi C A

stát! Do-bu-de-me zpět bo-hat - ství, zá-sta-va svo - bo-dy bu-de Pří-sa - ha nás vlát.

A2 Dmi B Dmi C Dmi

za - va - zu - je. Hej, Ol-wě, slyš zá-měr náš: V lo-dích svých pojď s ná-mi u-prch-nout!

B Dmi C A **B1** Dmi

Svou vá-leč-nou sí - lu nám dáš, ve Stře-do-ze-mi bu-dem' po-mstu kout. O - de - vzdej nám lo -

Ami Dmi F Gmi B C Dmi

dě a vstříc své svo-bo - dě pod je - jich plach-ta - mi vy-dej se na pouť s ná - mi!

B2 Dmi Ami Dmi F Gmi B C Dmi

Dej si říct, pří-te - li, kam bys-te cho-di - li? Jen ve Va - lar ví-ru mít, pak se co chce mů-že díť!

mezihra B C Dmi B C Dmi

B3

Dmi Ami Dmi F Gmi

Tak po-slou - chej, Fě - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten - hle boj pře-dem

B C B C *dohra* Dmi B Gmi Dmi

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

(A1) *Fëanor:*

Dejte sbohem nevolnictví,
stínový lid nesmí se z nás stát!
Dobudeme zpět bohatství,
zástava svobody bude vládt.

Noldor sbor: Příklad nás zavazuje!

(A2) *Fëanor + Noldor sbor:*

Hej, Olwë, slyš záměr náš:
V lodích svých pojď s námi uprchnout!
Svou válečnou sílu nám dáš,
ve Středozemi budem' pomstu kout.

(B1) *Fëanor + Noldor sbor:*

Odevzdej nám lodě
a vstříc své svobodě
pod jejich plachtami
vydej se na pouť s námi!

Mezihra

(A1) *Olwë a Teleri sbor:*

My bílé lodě ti nedáme,
to ony jsou naším bohatstvím!
My svobodu nehledáme,
doma jsme zde v našem království.

(B2) *Olwë:*

Dej si říct, příteli,
kam byste chodili?
Jen ve Valar víru mít,
pak se co chce může díť!

(A1) *Fëanor:*

Teď v hodině nouze naší
zříkáš se našeho bratrství.
A mně jenom kývnout stačí
a shoří tvé slavné království!

(A2) *Olwë:*

To já bratra neopouštím,
já mu poštilost vymlouvám.
Zrada se neodpouští,
zkus odejít a zůstaneš sám!

Teleri sbor: Příklad vás zaslepuje!

(B2) *Olwë:*

Bez lodí odejít
není v silách ani tvých,
a přece pouhou silou
nelze vyhrát nad Valou!

(B3) *Olwë a Teleri sbor:*

Tak poslouchej, Fëanore,
nedojdeš pokoje!
Tenhle boj předem vzdát,
než do zhouby všech se hnát!

Fëanor:

Recitativ: Zaberte lodě!

Lodě Teleri

Ami G Fmaj^{11#} G Ami

Sly-šíš křik rac-ků tam nad ská-lou, sly-šíš tesk - nou pí - seň vln.

Ami D Ami Ami D Ami

I jas - ný Zá - pad už zná, jak tí - ží vzpo-mín - ka zlá,

Ami G Fmaj^{11#} G Ami

žal na - pl - nil du - ši mou, smut-ně teď har - fa má hrá. Ne-boť

Ami G Fmaj^{11#} G D

bí - lý pí - sek je kr - va - vý, plá - že jsou o - puš - tě - né.

Ami G Fmaj^{11#} G Ami

Leh - ké jsou lo - dě Te - le - ri, Pá - nem vod po - žeh - na - né.

Slyšíš křik racků tam nad skálou,
slyšíš tesknou píseň vln.
I jasný Západ už zná,
jak tíží vzpomínka zlá,
žal naplnil duši mou,
smutně teď harfa má hrá.
Neboť bílý písek je krvavý,
pláže jsou opuštěné.
Lehké jsou lodě Teleri,
Pánem vod požehnané.

Největší z Eldar si říkají,
ti, již teď na Východ jdou,
však sudba, jež stihnout je má,
ta sotva se odehnat dá,
krutí ve svém hněvu jsou
a nezkratná hrdost v nich plá.
Slovem se zastavit nedají,
jejich meče jsou nabroušené.
A tak krásné jsou lodě Teleri,
Pánem vod požehnané.

Možná mě někdo z nich uslyší,
kež by, jen to bych si přál.
Až přísaha nedá jim spát,
až nadějná bude se zdát,
ať každý z Noldor vždy ví,
pýcha že předchází pád.
Kdo ví, za jakou cenu kdy uvidí
břeh země vytoužené.
Ach, bílé jsou lodě Teleri
a Pánem vod požehnané. . .

Falmariel/KG

Mandosova sudba

C Emi G D

Stůj - te a na-slou-chej-te sud-bě těch, co ne-zů-sta-nou, co ne-bu-dou hle-dat soud a
 Fě - a - no - ra i rod je - ho, i ty, kte - ří pů-jdou za ním, sti-hne ta - to moc-ná klet-ba,

A **F** Emi G

Va - lar od - puš - tě - ní. Valar proti vám ohradí Valinor a ne - vpus - tí vás,
 bu - dou vy - dě - dě - ni.

D A Emi G

přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nář - ku. Přísaha vás požene a přece vás pokaždé zra - dí,

D A Emi G

všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlé - mu. Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smr - ti a

D A D A **A** Emi D Emi

mnozí budete za - bi - ti a z ostatních zbudou jen stí - ny. Mám svůj sen, a

D Emi D Emi D Emi G

na ten sen jsem pří - sa-hal, mám svůj sen, ten ne-zra-dím já, a - ni sy - no - vé mo - ji.

Emi D Emi D Emi **B** G Emi G

Při - jde den, kdy u - zřím Stře - do - zem. Mám svo - je cí - le, mám svo - je

Emi G C D G Emi

plá - ny a zlé, tem - né chví - le od - va - ha pře - ko - ná. Slyš - te sud - bu mo - ji: O

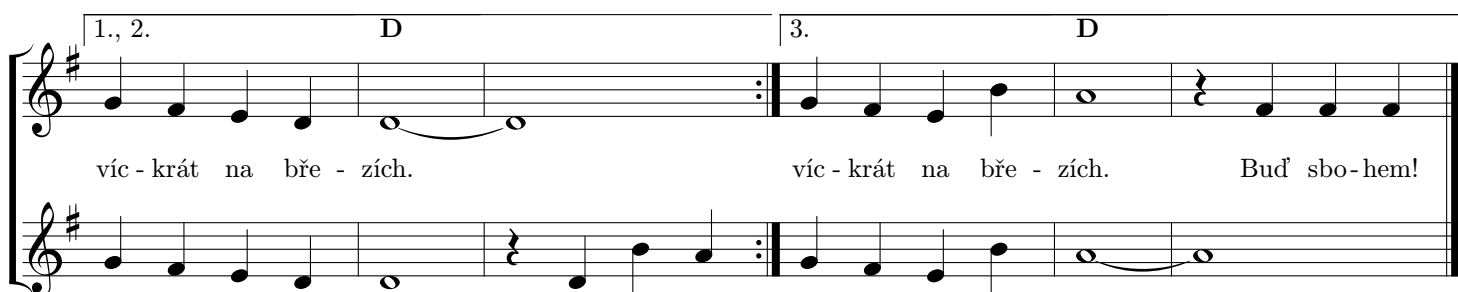

slav-ných na - šich či - nech znít bu - dou pís - ně, než Ar - da do - ko - ná.

Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Ne - sta - ne - me

Ne-na-jde-te klid. Vždy se na - pl - ní, ne - sta - ne - te

víc - krát na bře - zích. víc - krát na bře - zích. Buď sbo-hem!

víc - krát na bře - zích. Slyš Sud - bu! víc - krát na bře - zích.

(C) *Mandos*: Stůjte a naslouchejte
sudbě těch, co nezůstanou,
co nebudou hledat soud a
Valar odpuštění.
Fëanora i rod jeho,
i ty, kteří půjdou za ním,
stihne tato mocná kletba,
budou vyděděni.

(F) *Mandos*: Valar proti vám ohradí Valinor
a nepustí vás,
přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nářku.
Přísaha vás požene a přece vás pokaždé zradí,
všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlému.
Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
a mnozí budete zabiti
a z ostatních zbudou jen stíny.

(A) *Fëanor*: Mám svůj sen,
a na ten sen jsem přísahal,
mám svůj sen,
ten nezradím, já ani synové moji.
Přijde den,
kdy uзіřm Středozem.

(B) *Fëanor*: Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a zlé, temné chvíle
odvaha překoná.

(B) *Fëanor*: Slyšte sudbu moji:
O slavných našich činech
znít budou písně,
než Arda dokoná.

(E) *Fëanor*: Tak nech mě jít.

Mandos: Nenajdete klid.

Fëanor: Zlé znamení. Nestaneme víckrát na březích.

Mandos: Vždy se naplní a nestanete víckrát na březích.

Slyš Sudbu!

Fëanor: Buď sbohem!

Text: JŽ na motivy JRRT a FB, Hudba: FB+E+JŽ

Bílé loď

A Ami Emi Ami Emi

Pláč rac - ků za - lé - há až k ry - bům v hlu - bi - nách, k ry - bům v hlu - bi - nách,

Ami G (G)

vě - ně hna - li nás, už ne - spo - či - nem' v snách. V pe - ři od - lesk lu - ny stříb - rem
je - jich kří - del bě - la - vých nás

Ami F 1. 2. Ami

plál, když nás ved - li k po - břě - - ží, šum ží. Ref: Al - qua - lon - dě! Al - qua -
hnal, dnes už nás ne - stře - - -

G Dmi F Ami

lon - dě, tvé lam - py věč - ně zá - ří. Hla - sy pe - rel zní

Dmi F G Ami F G

v las - tu - rách, v kom - na - tách, tam na po - břě - ží, tam na po - břě -

Ami **B** Ami Dmi Ami

ží. Na pís - či - ny z pe - rel krev prý - ští, o Va - li - nor

Dmi Ami Dmi

se vl - ny tříš - tí, tem - no - ta už skry - la pří - stav

F G Ami F G Ami F G Ami

Al - qua - lon - dě, Al - qua - lon - dě, Al - qua - lon - dě.

(A) Pláč racků zaléhá až k rybám v hlubinách,
k rybám v hlubinách,
věrně hnali nás, už nespočinem' v snách.
V peří odlesk luny stříbrem plál,
když nás vedli k pobřeží,
šum jejich křídel bělavých nás hnál,
dnes už nás nestřeží.

Ref: Alqualondě! Alqualondě,
tvé lampy věčně září.
Hlasy perel zní v lasturách, v komnatách,
tam na pobřeží, tam na pobřeží.

(A) Ze skály rostlé oblouk, přístav západní,
přístav západní,
tam jsme zakotvily v klidu spoustu dní.
Osaměle křičí v temnotách,
když soumrak přichází,
nesmiřitelné hlasy budí strach,
jsou předzvěst nesnáží.

Ref:

(A) Ostří blyštivá Lidu Příkladu,
Lidu Příkladu,
přátelé se náhle mění ve vrahy.
Přijdou, násilím nás uchvátí,
hle, moře vzdouvá hněv;
už svobodu nám nikdo nevrátí,
když prolita je krev.

Ref:

(A) Losgar, konec pouti, smrt nás provází,
smrt nás provází,
Drengist, poslední, už nic nám neschází.
Zří plamen, ví: zradu okusili,
stíhá je Sudby stín,
zášť nikdy nepoleví v úsilí,
dřív než dokonán je čin.

Ref:

(B) Na písčiny z perel krev prýští,
o Valinor se vlny tříští,
temnota už skryla přístav
Alqualondě,
Alqualondě,
Alqualondě.

A. Lewis/DB a PB

Helcaraxë

Emi Hmi Emi Hmi

Pa - dá, pa - dá ti - še sníh, ne - sly - šíš zpěv ve vět -

Emi F#mi Emi F#mi Emi Hmi F#mi Hmi

vích. Ví - tr dál kví - lí, vá - ni - ce sí - lí. Mu - síš jít

F#mi Emi Hmi F# Hmi Emi Hmi F#mi

pod svět-lem hvězd, kte-ré však ne - spat - říš. *Ref:* Hel-ca - ra - xě, ach kru - tá
Hel - ca - ra - xě, bez - cit - ný

D Emi D Emi D Emi Hmi F#mi

pa - ní, mi - lu - ješ mra-zem a za - bí - jíš. Hel - ca - ra - xě, proč dr - tíš
ka - tel! ži - vo - ta o - heň zha - sí - ná, Hel - ca - ra - xě, jen sl - zy

D Emi Hmi F#mi Hmi Hmi F#mi D Emi

v dla - ni lid, kte - rý k svo - bo - dě chtěl blíž?
zla - té má v o - čích ten, kdo vzpo - mí - ná.

Padá, padá tiše sníh,
neslyšíš zpěv ve větvích.
Vítr dál kvílí, vánice sílí. Musíš jít
pod světlem hvězd, které však nespatriš.

Dlouhou cestu střeží led,
nezbývá než kráčet vpřed.
Štíty hor bílé zvěstují chvíle strádání,
Sudba naše kroky již dohání.

Ref: Helcaraxë, ach krutá paní,
miluješ mrazem a zabíjíš.
Helcaraxë, proč drtíš v dlani
lid, který k svobodě chtěl blíž?
Helcaraxë, bezcitný kate!
života oheň zhasíná,
Helcaraxë, jen slzy zlaté
má v očích ten, kdo vzpomíná.

Kolik ještě zbývá mil,
každá ubírá nám sil.
Tváře mráz pálí, tam někde v dáli čeká cíl,
Středozemě bolest tvou utiší.

Stopy třísní horká krev,
v žilách proudí marný hněv.
Pýcha a přání stále nám brání podlehnout
zradě, kterou Fëanor přichystal.

Ref:

Plamen duše hubí chlad,
mnozí z nás šli věčně spát.
Zástupy řídnou, Středozem vldnou nepozná
ten, koho Mandosův sál uvítal.

Sever vládne žezlem zlým,
životem daň zaplatím.
Zášť, zlo a špínu, číš plnou blínu upíjím,
lid Noldor Melkorův jed ochutná.

Ref:

Víno a slzy

A Emi G Ami C Emi

Vo - da tu prýš - tí, je čis - tá jak sil - ma - ril, kde na - jdem přiš - tí,

Hmi Emi G Ami C

kdo na - pít po - dá nám? Zbraň zkul jsem sám a v té vo - dě za - ka - lil,

Emi Hmi **B** Hmi H2 Hmi

tou - ha je stá - lá, na vá - šeň při - sa - hám. Krev ne - ní vo - da, já a mí

H2 A2 Ami A2 Ami Hmi H2

dra - zí, vždyc - ky je stej - ná, stej - ný sen, stej - ný žár. Ko - ho smíš pro - dat?

Hmi H2 A2 Ami A2 Ami

Bra - tři i vra - zi me - če své zved - nou, pou - ta jsou čer - ve - ná.

(A) Voda tu prýští, je čistá jak silmaril,
kde najdem příští, kdo napít podá nám?
Zbraň zkul jsem sám a v té vodě zakalil,
touha je stálá, na vašeň přísahám.

(B) Krev není voda, já a mí drazí,
vždycky je stejná, stejný sen, stejný žár.
Koho smíš prodat? Bratři i vrazi
meče své zvednou, pouta jsou červená.

(A) Krev z rány prýští, je rudá jak plameny,
kdo bude příští, kdo splatí sudby daň?
Cítím se sám a až do dna znavený,
zas živý vstaň, vždyť já s tebou umírám.

(B) Krev není voda, pij víno a slzy,
jdi o hladu spát, zhasla zář klenotů.
Činy a slova, je pozdě i brzy
slibů se ptát, kdy je smrt zbytečná.

(A) Voda z ran prýští, je rudá jak silmaril,
zhasl den příští a dnešek není zván.
Svět zůstal sám a struny si rozladil,
miluji krví a krví i proklínám.

(B) Krev není voda, slib přišel brzy,
a proč vůbec spát, rudé je svítání.
Touha i zloba, víno a slzy,
nech v poháru stát. Kde láska přebývá...

Bitva pod hvězdami

Emi D Emi D Emi D

Po - slyš - te všech - ni na Vý - cho - dě zro - ze - ní, Zá - pa - du sbo - hem dal

C D Emi D Emi D Emi

nol - dor - ský lid, ces - tu zpět do - mů v pří - bě - hy pro - mě - ní, od - va - ha

D | 1.-4.C | 5. C Emi

v tó - nech pís - ní bu - de znít. stát.

Poslyšte všichni na Východě zrození,
Západu sbohem dal noldorský lid,
cestu zpět domů v příběhy promění,
odvaha v tónech písní bude znít.

Bouřlivé vody za písek vyměnil,
Lamoth si s ozvěnou dychtivě hrál,
varovné znamení zajisté ocenil
zbabělec, co sám se ukázat bál.

V náruči Hithlumu na břehu jezera
hledali znavení muži svůj klid,
Vardiny hvězdy jen zaplály z večera,
když přišli skřeti a chtěli se bít.

Po deset dlouhých dní čepele Noldoli
v Dagor-nuin-Giliath tančily tmou,
s hrůzou a zděšením nestvůry prchaly,
co vojskem angbandským hrdě se zvou.

Teď Morgoth Sedmilhář pod zemí ukrytý
nad ztrátou armády může si štkát,
srovnáme se zemí prokleté komnaty,
na pláni vítězství Noldor budou stát.

Fëanorova smrt

Dmi C Dmi Ami C Ami Dmi Ami C

Ref: (vokál)

Dmi Ami C Ami Dmi^A Dmi C Dmi

Můj pa-ne, o-ni už při-šli bo-jo-vat,

A7 Dmi Ami

na po-plach ať zvo-ní, ve zbro-jích bu-dem stát, tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, jsem si jist, bu-dou

F G E Ami^B Dmi C Dmi C Dmi

číst o nás, o nás hr-di-nech. Mí sy-ni, slyš-te, už ča-su má-lo jest, mo-je pěst už me-če ne-sví - rá,
při - sa-hu splň-te, a ne-dej-te si vzít, co váš klid vza-lo, co vás u - ží - rá.

^C Dmi A7 Dmi

(vokál)

Tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, tu-hle bit-vu vy-hra-je-me, tu-hle bit-vu vy-hra-je-me,

A7 Dmi Ami Dmi F Gmi

tu-hle bit-vu vy-hra-je-me. Tak po-slou-chej, Fë - a - no - re, ne-do - jdeš po-ko - je! Ten-hle boj pře-dem

B C B C A ^D Dmi A

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

Ohnivou mysl hnal žáru hlad, když

Dmi ^E Emi G D

uhasl, je pozdě lito-vat. Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smr - ti a mnozí budete

A D A **F** Emi D Emi

za - bi - ti a z ostatních zbudou jen stí - ny. Měl jsem sen, že

D Emi D Emi D Emi G

jed - nou při - jdou zá - zra-ky, měl jsem sen, že ji - mi bu - dou sy - no - vé mo - ji,

Emi D Emi D Emi G *dohra* D

při - šel den, kdy po - hl - tí mě zem.

G D Emi D C D

G Emi G Emi G

(vokál)

C D G

Ref: (vokál)

(A)
Voják 1: Můj pane, oni už přišli bojovat,
Voják 2: na poplach ať zvoní,
 ve zbrojích budem stát,
Fëanor: tuhle bitvu vyhrájeme,
 jsem si jist,
 budou čist
 o nás, o nás hrdinech.

Ref: (vokál)

(B) Mí syni, slyšte,
 už času málo jest,
 moje pěst už meče nesvívá,
 přísahu splňte,
 a nedejte si vzít,
 co váš klid
 vzalo, co vás užírá.

Mezihra Tuhle bitvu vyhrájeme (4×)

(C) *Olvë:* Tak poslouchej, Fëanore,
 nedojdeš pokoje!
 Tenhle boj předem vzdát,
 než do zhouby všech se hnát!

(D) *Míriel:* Ohnivou mysl hnal žáru hlad, když uhasl, je pozdě
 litovat.

(E) *Mandos:* Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
 a mnozí budete zabiti,
 a z ostatních zbudou jen stíny.

(F) *Fëanor:*
 Měl jsem sen,
 že jednou přijdou zákraky,
 měl jsem sen,
 že jimi budou synové moji,
 přišel den,
 kdy pohltní mě zem.

Dohra

FB+E+JŽ+DB

Otec Fëanor měl sedm synů

The musical score is written on two staves in treble clef with a common time signature (C). The first staff begins with a C chord and ends with a G chord. The second staff ends with a C chord. The lyrics are written below the notes.

O - tec Fë - a - nor měl se - dm sy - nů, se - dm sy - nů měl o - tec Fë - a - nor, o - ni
ne - jed - li, a - ni ne - pi - li, na sil - ma - ri - ly mys - le - li.

Otec Fëanor měl sedm synů,
sedm synů měl otec Fëanor,
oni nejedli, ani nepili. . .

1. na silmarily mysleli.
2. poslouchat Valar nechtěli.
3. jenom meče brousili.
4. na lodích se plavili.
5. do bitvy hrdě cválali.
6. po nepřátelích dupali.
7. až se z toho zhroutili.

Text: lidová, adaptace BS, Hudba: lidová

Obsah

Plátno z Valinoru	1
Chůvičky aneb Když jsme byli malí	3
Maglor	4
Hostina na Taniquetilu	5
Ungoliant a Melkor	7
Zlé zprávy	8
Konfrontace	9
Není cesty zpět	11
Olwého přesvědčení	12
Lodě Teleri	14
Mandosova sudba	15
Bílé lodě	17
Helcaraxë	19
Víno a slzy	20
Bitva pod hvězdami	21
Fëanorova smrt	22
Otec Fëanor měl sedm synů	24